

ບົດທີ 1: ທ່າອ່ຽງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ປີ 2024 ເປັນປີທີ່ເສດຖະກິດໂລກມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ລຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທ່າມກາງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍປະການ. ເສດຖະກິດໂລກໄດ້ເຂົ້າສູ່ໄລຍະໃໝ່, ໃນຂະນະທີ່ທະນາຄານກາງຂອງບັນດາປະເທດໃຫຍ່ໆ ໄດ້ເລີ່ມຜ່ອນຄາຍນະໂຍບາຍເງິນຕາຫຼັງຈາກການດຳເນີນນະໂຍບາຍແບບເຂັ້ມງວດມາຕະຫຼອດ 3 ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຕະຫຼອດປີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການເມືອງ ທີ່ສົ່ງຜົນ ເຮັດໃຫ້ລາຄາສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນໃນບາງໄລຍະ. ການລົງສະໝັກເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີຂອງ ສ. ອາເມລິກາ ໄດ້ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການຄ້າ ແລະ ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດໂດຍລວມຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້, ເສດຖະກິດຂອງ ສ. ອາເມລິກາ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງຊ່ວຍໜູນຈາກການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ການລົງທຶນໃນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ໄດ້ຫຼຸດລົງສູ່ລະດັບຕໍ່າທີ່ສຸດຕັ້ງແຕ່ເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ຂະນະທີ່ເຂດເອີຣົບ (Euro Area) ມີການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດລະດັບກາງ.

ເສດຖະກິດຂອງບັນດາກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 4.3% ໃນປີ 2024, ຫຼັງຈາກມີການຂະຫຍາຍຕົວ 4.4% ໃນປີ 2023. ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຍັງຄົງເປັນປັດໄຈຂັບເຄື່ອນຫຼັກໃນການຂະຫຍາຍຕົວ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສະພາບຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ການຟື້ນຕົວໃນການລົງທຶນ. ນອກຈາກນີ້, ການຟື້ນຕົວໃນການສົ່ງອອກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນພາກ semiconductor ແລະ ການຄ້າບໍລິການ ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ພ້ອມນີ້, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ ເຖິງແມ່ນວ່າລາຄາພະລັງງານ ແລະ ຕົ້ນທຶນການຂົນສົ່ງ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອຸປະທານ ກໍໃຫ້ເກີດການຍຸດຊະງັກໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນໄລຍະ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2024, ແຕ່ກໍຍັງປະເຊີນກັບຄວາມຜັນຜວນໃນ 6 ເດືອນທ້າຍປີດັ່ງກ່າວ ໂດຍຕະຫຼາດຮຸ້ນ ສາມາດກັບໂຕມາເປັນແນວໂນ້ມຂຶ້ນ, ຜົນຕອບແທນຂອງພັນທະບັດກໍເພີ່ມຂຶ້ນ ທ່າມກາງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງສາກົນ ແລະ ຄວາມຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດການເງິນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງພາກພື້ນ ຍັງຄົງພຽງພໍ ຊຶ່ງຊ່ວຍເສີມສ້າງໃຫ້ຄວາມຢືດຍຸ່ນພາຍນອກມີຄວາມແຂງແຮງ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນ ຄາດວ່າຈະຮັກສາ ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໜັ້ນຄົງຫຼາຍກວ່າ 4% ໃນປີ 2025 ແລະ 2026. ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນຍັງຄົງເປັນປັດໄຈສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງສະໜັບສະໜູນຈາກກິດຈະກຳການລົງທຶນຕ່າງໆທີ່ມີທ່າອ່ຽງດີຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ພາກເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ຈະເປັນແຮງສະໜັບສະໜູນເພີ່ມເຕີມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທ່າອ່ຽງດັ່ງກ່າວຍັງມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ນະໂຍບາຍການຄ້າຂອງ ສ. ອາເມລິກາ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນ. ໃນໄລຍະກາງ, ຄາດວ່າກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ຈະຍັງຄົງເປັນປັດໄຈຂັບເຄື່ອນສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກ ໂດຍກວມອັດຕາສ່ວນປະມານ 43% ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວໃນທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງຕໍ່າກວ່າຄ່າສະເລ່ຍກ່ອນການເກີດໂລກລະບາດເລັກນ້ອຍ. ໃນຂະນະດຽວກັນຄາດວ່າອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ແລະ ຄົງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ປະມານ 1.7% ໃນປີ 2025 ແລະ 2026.

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ແນວໂນ້ມໄລຍະສັ້ນ ມີທ່າອ່ຽງໄປທາງລົບ ໂດຍຄວາມສ່ຽງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຄື ສ. ອາເມລິກາ ຈະດຳເນີນນະໂຍບາຍກົດກັນທາງດ້ານການຄ້າທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມງວດຍິ່ງຂຶ້ນ ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຄ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຕີບໂຕຂອງພາກພື້ນມີການຊະລໍຕົວ. ນອກຈາກນີ້, ສະພາບການເງິນໂລກທີ່ມີຄວາມຮັດກຸ່ມຂຶ້ນ, ການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຊ້າລົງຂອງເສດຖະກິດສຳຄັນ ແລະ ລາຄາສິນຄ້າໂພກກະພັນທີ່ອາດເພີ່ມຂຶ້ນສູງ ຈາກຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສະພາບອາກາດທີ່ປ່ຽນແປງ. ໃນໄລຍະຍາວ, ຄວາມທ້າທາຍທາງໂຄງສ້າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ປະຊາກອນສູງອາຍຸ, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ຫຼື ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ລ້ວນເປັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນໃນລະດັບມະຫາພາກ.

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໃນປະຈຸບັນເປັນໂອກາດທີ່ດີໃນການຟື້ນຟູຂີດຄວາມສາມາດໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ (policy space) ແຕ່ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍຍັງຈະຕ້ອງປະເຊີນກັບສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກທີ່ມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ມາດຕະການການເງິນທີ່ຮັດກຸ່ມ ແລະ ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຜ່ອນຄາຍ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2024, ຄວາມທ້າທາຍທາງດ້ານນະໂຍບາຍກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຊັບຊ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ການກຳນົດນະໂຍບາຍຈະເນັ້ນໃຫ້ຄວາມອາດສາມາດໃນການຮອງຮັບເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຍາວ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຄົງຄວາມຍືດຍຸ່ນເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມທ້າທາຍໃນໄລຍະສັ້ນ ໂດຍໃຊ້ປະສົມປະສານຂອງນະໂຍບາຍໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງແຕ່ລະປະເທດ ດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ, ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄັງສຳຮອງ ແລະ ການຮັກສາປະສິດທິຜົນໃນການຮັບມືກັບພາວະເສດຖະກິດຊະລໍຕົວ. ສຳລັບນະໂຍບາຍການເງິນ, ພາກລັດຕ້ອງມີການປັບນະໂຍບາຍຢ່າງຮອບຄອບ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກເງື່ອນໄຂພາຍໃນເທິງ ໃນເວລາດຽວກັນຕ້ອງໄດ້ມີການເຝົ້າລະວັງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ແຮງກົດດັນຈາກພາຍນອກ ເນື່ອງຈາກມີທ່າອ່ຽງວ່າສະພາບການເງິນໂລກຈະມີຄວາມຜັນຜວນ.

ສະບັບພາສາລາວເປັນການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເພື່ອຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍຕ່າງກັນ ຂໍໃຫ້ຍືດຕາມຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ.

ກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງພະນັກງານ AMRO, 2025–26
(ເປີເຊັນ, ປີ ຕໍ່ ປີ)

ປະເທດ	ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ GDP			ອັດຕາເງິນເຟີ້		
	2024e	2025f	2026f	2024e	2025f	2026f
ASEAN+3	4.3	4.2	4.1	1.2	1.7	1.7
Plus-3	4.1	4.1	4.0	0.7	1.4	1.5
ຈີນ	5.0	4.8	4.7	0.2	1.1	1.3
ຮົງກົງ	2.5	2.4	2.3	1.7	2.2	2.0
ຍີ່ປຸ່ນ	0.1	1.3	1.0	2.7	2.5	2.1
ເກົາຫຼີ	2.0	1.6	1.9	2.3	1.9	1.8
ASEAN	4.9	4.7	4.7	2.9	3.0	2.9
ບຣູໄນ	4.2	2.6	2.6	-0.4	0.6	0.4
ກຳປູເຈຍ	6.0	5.8	6.0	0.8	2.9	2.5
ອິນໂດເນເຊຍ	5.0	5.0	5.1	2.3	2.2	2.7
ລາວ	4.5	4.6	4.6	23.1	10.1	6.4
ມາເລເຊຍ	5.1	4.7	4.5	1.8	2.7	2.5
ມຽນມາ	3.2	1.0	1.0	27.5	25.0	18.0
ຟີລິບິນ	5.7	6.3	6.3	3.2	3.3	3.2
ສິງກະໂປ	4.4	2.7	2.4	2.4	1.8	1.8
ໄທ	2.5	2.9	3.0	0.4	1.2	1.3
ຫວຽດນາມ	7.1	6.5	6.2	3.6	3.5	3.0

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນທາງການຂອງປະເທດຈາກ CEIC ແລະ Haver Analytics; ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານ AMRO.

ໝາຍເຫດ: e = ການປະເມີນ; f = ການຄາດຄະເນ. ຂໍ້ມູນການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຂອງມຽນມາ ຈັດຂຶ້ນຕາມບົງບັງປະມານ, ທີ່ເລີ່ມຈາກ 1 ເມສາ ຫາ 31 ມີນາ. ຂໍ້ມູນການປະເມີນ ແລະ ການຄາດຄະເນອັດຕາເງິນເຟີ້ໃຊ້ຄ່າສະເລ່ຍປີ; ການສະຫຼຸບຄ່ານວນຂອງພາກພື້ນໃຊ້ຄ່າສະເລ່ຍຖວມນ້ຳຫນັກຂອງ GDP ປີ 2024 ຕາມລະບົບອຳນາດຊື້ພາກພື້ນ (PPP).

ສະບັບພາສາລາວເປັນການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເພື່ອຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍຕ່າງກັນ ຂໍໃຫ້ຍິດຕາມຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ.

ບົດທີ 2. ອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3: ທິດທາງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ

ຫຼັງຈາກສອງທົດສະວັດຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຕໍ່າ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3, ພາກພື້ນນີ້ ປະສົບກັບພາວະເງິນເຟີ້ ເພີ່ມສູງໃນປີ 2021 ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ -19 ແລະ ຜົນກະທົບອັນຮຸນແຮງຂອງອຸປະທານສາກົນ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເພີ່ມຂຶ້ນນີ້ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ມີໄລຍະເວລາສັ້ນ ຖ້າທຽບກັບພາກພື້ນອື່ນໆ ຊຶ່ງຈຳກັດການສູນເສຍທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ຂະນະທີ່ລາຄາສິນຄ້າໂພກກະພັນໂລກເປັນສິ່ງຂັບເຄື່ອນເຮັດໃຫ້ລາຄາເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍລວມໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນ ແຕ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼຸດລົງໃນຊ່ວງປາຍປີ 2022 ເນື່ອງຈາກລາຄາສິນຄ້າໂພກກະພັນຫຼຸດລົງ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານກໍໄດ້ກັບຄືນເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ. ໂດຍສະເພາະການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼັງການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ໂດຍເງິນເຟີ້ດ້ານສິນຄ້າເປັນປັດໃຈຫຼັກໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນ ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ການບໍລິການໄດ້ກາຍເປັນປັດໃຈຂັບເຄື່ອນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນຊ່ວງທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼຸດລົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້, ຄວາມຄາດຫວັງກ່ຽວກັບອັດຕາເງິນເຟີ້ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສະຖຽນລະພາບດ້ານລາຄາ.

ການວິເຄາະສະແດງໃຫ້ເຫັນສາຍພົວພັນທີ່ປ່ຽນແປງຂອງອຸປະທານ ແລະ ອຸປະສົງໃນພາກພື້ນ. ປັດໃຈດ້ານອຸປະທານໄດ້ກາຍເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນຂຶ້ນຂອງທັງອັດຕາເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ພື້ນຖານ ໃນຊ່ວງປີ 2021–2022 ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ລາຄາສິນຄ້າໂພກກະພັນ ແລະ ການຢຸດສະຖັກຂອງຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານ ເມື່ອແຮງກົດດັນຈາກພາຍນອກໄດ້ຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງໃນຊ່ວງປາຍປີ 2022. ປັດໃຈດ້ານອຸປະສົງ ກາຍເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນຫຼັກໃນຊ່ວງແຕ່ລະປະເທດກັບຄືນມາເປີດເສດຖະກິດ. ປະເທດ ເສດຖະກິດ +3 (ຈີນ, ຮົງກົງ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເກົາຫຼີ) ຄາດການວ່າ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະຊະລໍຕົວລົງຕໍ່ເນື່ອງ ນັບແຕ່ທ້າຍປີ 2022 ລົງມາຢູ່ໃນລະດັບສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າ 1% ໃນກາງປີ 2023, ໃນຂະນະທີ່ປະເທດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ຍັງຄົງມີອັດຕາເງິນເຟີ້ທີ່ສູງກວ່າ ເນື່ອງຈາກການຟື້ນຕົວທີ່ແຂງແຮງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນປະເທດ.

ກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານເງິນຕາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເງິນຕາ ເພື່ອການຄວບຄຸມແຮງດັນອັດຕາເງິນເຟີ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ຕັ້ງແຕ່ປີ 2022 ເປັນຕົ້ນມາ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຮັດກຸມໄດ້ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການຄວບຄຸມຄວາມຄາດຫວັງດ້ານອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ຈຳກັດແຮງກົດດັນຂອງອຸປະສົງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ມາດຕະການດ້ານການເງິນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການອຸດໜູນດ້ານພະລັງງານ ແລະ ອາຫານ, ການໂອນເງິນສົດ ແລະ ການປັບປ່ຽນດ້ານພາສີ-ອາກອນ ໄດ້ຊ່ວຍຄວບຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ແລະ ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ລະດັບຄົວເຮືອນ. ມາດຕະການປັບປຸງດ້ານອຸປະທານອື່ນໆເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍດ້ານລາຄາ, ການຄຸ້ມຄອງຄັງສິນຄ້າ ແລະ ມາດຕະການການຄ້າ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ສິນຄ້າຈຳເປັນຍັງສາມາດຫາໄດ້ ແລະ ມີລາຄາທີ່ຄົງທີ່.

ປະສົບການກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ໃຫ້ບົດຮຽນອັນສຳຄັນທຳມາກາງການປ່ຽນແປງຂອງອຸປະສົງ ແລະ ອຸປະທານ ທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ. ການຕອບສະໜອງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕີຄວາມໝາຍສາເຫດຂອງເງິນເຟີ້ທີ່ມີຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ການປຽບທຽບນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປະສົມປະສານ. ໃນຂະນະທີ່ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ຍັງຄົງເປັນເຄື່ອງມືຫຼັກສຳລັບການຄວບຄຸມອຸປະສົງ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ. ມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນຕາສະເພາະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງການແກ້ໄຂດ້ານອຸປະທານ, ຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສິນຄ້າຈຳເປັນ ແລະ ປົກປ້ອງກຸ່ມ ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ.

ໃນອະນາຄົດ, ການຄວບຄຸມອັດຕາເງິນເຟີ້ຈະມີຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານໂຄງສ້າງ ເຊັ່ນ: ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານການເມືອງ, ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະຊາກອນ, ແລະ ການປ່ຽນຜ່ານສະພາບອາກາດ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງການຊະລໍຕົວດ້ານອຸປະທານ. ໜ່ວຍງານພາກລັດດ້ານເງິນຕາ ອາດຈະຕ້ອງຕອບສະໜອງໃນລະດັບທີ່ແຂງແຮງຂຶ້ນຕໍ່ຜົນກະທົບອັນຮຸນແຮງດ້ານອຸປະທານ ຖ້າຫາກວ່າຄວາມຄາດຫວັງ ອັດຕາເງິນເຟີ້ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຫຼຸດຂອບເຂດການຄວບຄຸມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຍິ່ງມີຜົນກະທົບຮຸນແຮງດ້ານອຸປະທານທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍຄັ້ງ ແລະ ການສືບເນື່ອງຊະລໍຕົວຂອງອຸປະທານ. ການເພີ່ມການຕິດຕາມເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອໄຈ້ແຍກປັດໃຈດ້ານອຸປະສົງ ແລະ ອຸປະທານ ໃນເວລາຈິງ ພ້ອມທັງຫຼຸດຄວາມສ່ຽງ ຂອງການຕອບສະໜອງທີ່ຊ້າ. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ການຕອບສະໜອງຄວນຈະມີການສົມດູນລະຫວ່າງ ນະໂຍບາຍເງິນຕາທີ່ຮັດກຸມ ເພື່ອຈຳກັດເງິນເຟີ້ທີ່ເກີດຈາກອຸປະທານທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຕົກຕໍ່າຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ການສ້າງຄວາມພ້ອມຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການເຝົ້າລະວັງ ອາຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການຮັບມືກັບຄວາມທ້າທາຍໃໝ່ໆນີ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ສະບັບພາສາລາວເປັນການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເພື່ອຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍຕ່າງກັນ ຂໍໃຫ້ຍິດຕາມຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ.

- EN
- ID
- MS
- ZH
- JA
- KM
- KO
- LO
- MY
- VI

ບົດທີ 3. ການຂະຫຍາຍຕົວໃນໄລຍະຍາວຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3: ທ່າອ່ຽງ ແລະ ນະໂຍບາຍ

ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງຄົງຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງທີ່ເໝາະສົມໃນການເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນທາງເສດຖະກິດໂລກໃນອີກສອງສາມທົດສະວັດຂ້າງໜ້າ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາຂອງການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ມີຈັ່ງຫວະທີ່ຊ້າລົງນັບຕັ້ງແຕ່ວິກິດການເງິນໂລກ, ຊຶ່ງຖືກຊ້ຳເຕີມໂດຍການລະບາດ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານອື່ນໆ ໃນຊ່ວງ 10 ປີຜ່ານມາ. ທ່າມກາງຄວາມປ່ຽນແປງໃຫຍ່ທີ່ທ້າທາຍເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນເຊັ່ນ: ການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຜູ້ສູງອາຍຸຢ່າງໄວວາ, ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງໃນໂຄງສ້າງການຄ້າໂລກ. ຄວາມຊະລິດຂອງແນວໂນ້ມການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ເກີດຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງພາກພື້ນໃນການຈັດການຄວາມສ່ຽງໃໝ່ໆ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍ ຂະນະທີ່ຍັງຄົງສືບຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະຍະຍາວ.

ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃນພາກພື້ນໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກປະມານ 6.0% ໃນຊ່ວງຕົ້ນທົດສະວັດ 2000 ມາເປັນ 4.0% ໃນປີ 2023. ປະມານ 70 % ຂອງການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ມີສາເຫດມາຈາກຄວາມຊັກຊ້າລົງຂອງການສະສົມທຶນ ຂະນະທີ່ຜົນຜະລິດລວມຂອງປັດໃຈທັງໝົດ (TFP) ທີ່ຊະລິດ ຄິດເປັນອີກ 10%. ໃນບາງປະເທດ, ການພັດທະນາຂອງທຶນມະນຸດມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ກໍາລັງແຮງງານທີ່ຫຼຸດລົງ ຍັງຈໍາກັດການກະຕຸ້ນການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ຈາກການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ປະສິດທິຜົນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງອີກເຖິງປະມານ 3.0% ພາຍໃນປີ 2050 ແຕ່ອາດຈະຫຼຸດຕໍ່ກວ່ານັ້ນ ຖ້າຄວາມສ່ຽງດ້ານລົບ ເຊັ່ນ: ການແຍກຕົວທາງເສດຖະກິດ ແລະ ພູມສາດ, ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ໃນການຄວບຄຸມການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ອັດຕາຄວາມເກີດຈະເລີນພັນທີ່ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາ.

ຄວາມຊະລິດຂອງຜົນຜະລິດເກີດຂຶ້ນສ່ວນໜຶ່ງເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບທາງລົບຂອງການລະບາດພະຍາດໂຄວິດ-19 ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບການເງິນຂອງພາກຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດ ພ້ອມທັງປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກໍາໃນແຕ່ລະປະເທດຂອງພາກພື້ນ. ຢູ່ໃນຊ່ວງສອງທົດສະວັດຜ່ານມາ, ປະສິດທິພາບຂອງຜົນຜະລິດຈາກການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງໄດ້ຫຼຸດລົງປະມານໜຶ່ງໃນສາມ. ໃນບາງປະເທດ, ການຫັນອຸດສາຫະກໍາໄດ້ມີການຢຸດສະງັກ ໃນຂະນະທີ່ສ່ວນແບ່ງຂອງພາກການຜະລິດໃນການຈ້າງງານ ແລະ ຜົນຜະລິດ ບໍ່ໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ຊ່ອງວ່າງດ້ານຜົນຜະລິດຂອງຂະແໜງການລະຫວ່າງ ພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກຍັງຄົງກວ້າງໃນຂອງປະເທດຕ່າງໆ ໃນຂະນະທີ່ການປ່ຽນໄປສູ່ພາກບໍລິການໄດ້ເນັ້ນໄປທີ່ກິດຈະກຳທີ່ມີຜົນຜະລິດຕໍ່າຫຼາຍກວ່າ.

ພາກພື້ນບໍ່ພຽງແຕ່ປະເຊີນກັບພາລະກິດທີ່ໃຫຍ່ໃນການຟື້ນຄືນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຕ້ອງໜັ້ນໃຈວ່າເສັ້ນທາງໃນອະນາຄົດຂອງພາກພື້ນຍັງມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມທ້າທາຍຂ້າງໜ້າ. ເຖິງຈະບໍ່ມີນະໂຍບາຍໃດທີ່ໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກປະເທດ, ແຕ່ປະສິດທິການຂອງ ກຸ່ມປະເທດ+3 ໃນການປ່ຽນແປງທາງເສດຖະກິດໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນທີ່ສໍາຄັນໃນການສ້າງແນວທາງການພັດທະນາ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງປັບປ່ຽນແນວທາງໃຫມ່ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມທ້າທາຍໃໝ່ໆທີ່ເສດຖະກິດກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ກໍາລັງປະເຊີນຢູ່ ເຊັ່ນ: ກໍາລັງແຮງງານທີ່ສູງອາຍຸ, ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມແຕກແຍກທາງເສດຖະກິດໂລກ.

ເຖິງວ່າການກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ແນ່ນອນຈະແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະປະເທດອາຊຽນ+3 ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບສະພາບການສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເທດ. ບົດນີ້ກຳນົດ 5 ຫົວຂໍ້ນະໂຍບາຍທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍໃນພາກພື້ນສ້າງເສັ້ນທາງໃຫມ່ສໍາລັບການຂະຫຍາຍຕົວໃນອະນາຄົດລວມມີ: (1) ການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພາກອຸດສາຫະກໍາໃນປະຈຸບັນເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມປ່ຽນແປງຂອງຄວາມຕ້ອງການ; (2) ການໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການປ່ຽນແປງໄປສູ່ພາກທຸລະກິດທີ່ໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານທັກສະ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ; (3) ລົດຊ່ອງວ່າງຂອງການລົງທຶນ (investment gap) ໂດຍສະເພາະໃນໂຄງສ້າງພື້ນຖານທີ່ຊ່ວຍເພີ່ມຜົນຜະລິດ; (4) ການເພີ່ມນະວັດຕະກຳ ແລະ ການນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອປັບປ່ຽນແນວທາງການພັດທະນາ ແລະ (5) ການເສີມຄວາມສາມາດຂອງລັດ ຊຶ່ງເປັນປັດໃຈສໍາຄັນທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນການພັກດັນໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ປະສິດຜົນສໍາເລັດ ການປັບປ່ຽນນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມຮ່ວມມືພາກພື້ນ ເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ໃນອະນາຄົດບໍ່ພຽງແຕ່ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ສູງ ແຕ່ຍັງເປັນການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ຄອບຄຸມ, ທຶນທານ, ຍຸດຕິທໍາ ແລະ ຍືນຍົງ.

ສະບັບພາສາລາວເປັນການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເພື່ອຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍຕ່າງກັນ ຂໍໃຫ້ຍິດຕາມຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ.